

במדינה

העם

הקול האחר

קולות מאי 1973 דמו

קולות מאי 1967

אבל התגובות היו אחרות

משהו ודאי השתבש בלוח הימים, אם אידין של מרס, אל המלחמה המיתולוגי, מופיעים יותר ויותר דווקא בחודש מאי. הצלילים שניסרו בחלל המרחב בפרוס מאי 1973, הזכירו מאוד את צלילי מאי 1967, שהיוו את תקיעת החצוצרה למלחמת ששת הימים. כמו באותם ימים כך גם השנה, ניסתה המנהיגות המצרית להפיל על לחצים דיפלומטיים ולהגיע להישגים מדיניים בעזרת איומי מלחמה, מלווים בתימונים ותנועות צבא. כמו אז, כך גם היום, נטו מנהיגים בישראל להוסיף מישר קל לצלילי המלחמה המצרית בהוספת קור לוח תרועה מלחמתיים משלהם.

אם היה צריך לשפוט רק על פי האירועים שהועברו מצידה האחד של תעלת סואץ אל צידה השני, והנור חלילה, היתה המלחמה בין ישראל ומצריים צריכה להתחדש מומן, אבל במרוצת שש השנים האחרונות חלו בכל זאת כמה שינויים. הכרזות האיומים, הכוננות והמלחמה, שוב אינן משיגות את אותן התוצאות — בקרב שני העמים.

צריך להקריב. אם במאי 1967 ליווה תה את איומי המלחמה בישראל תחושת חרדה, שנוצרה כתוצאה מהספק ביכולתה של ישראל להתמודד עם מדינות ערב במקרה שיתקפו אותה — הרי הפעם לא נותר שמץ מחרדה זו ברחוב הישראלי. נסיון העבר, תחושת הכוח והויליול בכוחם של הערבים — יצרו מעין שאנונות אצל האזרח הישראלי. לא שהוא הטיל ספק באפשרות שמנהיגי ערב ישתלחבו שוב מדברי עצמם וימצאו את עצמם במערכה שלא התכוונו לה כלל. אבל הוודאות לגבי תוצאותיה של מערכה כזו השכיחו מלב רבים את העובדה שלכל נצחון יש מחיר, והמחיר מתבטא בדם.

ככל שניתן היה לקבל דיווח מהימן לגבי התגובות ברחוב הערבי, נדמה היה שגם האזרח המצרי שוב אינו נסחף לקול תרועות המלחמה של מנהיגיו. לא משום שהוא הגיע להכרה שהמלחמה אינה פתרון, אלא בשל פער האימון בינו לבין הנהגתו, ורסקיפוקיו ביכולתם להגשים את הבטחותיהם.

על רקע זה בלט השבוע קול מעודד אחר. היה זה קולו של אזרח מצרי חשוב, הוא אומנם לא דיבר אל בני עמו, אלא בראיון לטלוויזיה זרה, אולם כאשר צוטטו דבריו גם על ידי הטלוויזיה הישראלית ביום השישי האחרון, היתה להם משמעות רבה.

היו אלה דבריו של נגיב מחפוז, גדול סופרי מצריים בדור הנוכחי. בראיון הרטוריקלי של שוער עימו בקהיר, לא היסס מחפוז להשמיע בניגוד למרבית המרואיינים האחרים, קול המהווה חריג בין הקור לוח המגיעים מעבר לתעלה. "אם צריכים להגיע לשלום ולהבנה (עם ישראל)", אמר מחפוז, "עלינו להקריב כל קורבן שנוצרך לשם כך...".

היה זה אות כי קולו של נשיא מצריים אנואר סאדאת אינו משקף בהכרח את דעת המצרי המצוי וכי על ישראל לעשות מאמצים כדי שקולות מסוג קולו של נגיב מחפוז יקבלו את ההדלף הם ראויים.

יחסי חוץ

JACKSON RIDES AGAIN

ג'קסון עזה על סוס

וגולדה אינה יודעת

איך להוריד אותו ממנו

"איוה מול שניכסון הוא פוליטיקאי! הוא לפחות מבין אותנו" נאנה איש משרד החוץ, בתדריך לאירישמי. "אחרת היינו נמצאים עכשיו בצרה נוראה." גם כך היתה הצרה גדולה למדי. היא נשאה את שמו של הסנטור הנרי ג'קסון. **סוס לא טוב.** ג'קסון הוא אדם שאפתני מאוד, הנושא את עינו אל הפרס הראשון: נשירות ארצות הברית.

עד כה היו סיכויי קלושים. כי בארצות הברית חשוב מאוד מאיזו מדינה בא ה' מועמד, והעדיפות היא לפוליטיקאי המייצג (החשב בעמוד 18)

BROADWAY 100: טעמו של העולם הגדול.

בשורה אחת עם הסיגריות המפורסמות ביותר בעולם.
סופר קינג סיזי. תערובת אמריקאית.
מיוצרת ע"י דובק מטבק עשיר ומעולה.

פרסום לר. יעקבסון